

Svar (17/5 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til andre udlændinge end dem der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 1, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor, herunder at udsendelse, jf. § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder.

I relation til ægtefællesammenføring har § 9, stk. 2, nr. 4, et ganske snævert anvendelsesområde. Det forhold, at en ansøger ikke opfylder udlændingelovens betingelser for ægtefællesammenføring kan ikke i sig selv begrunde, at der gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Der skal herudover – i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd – foreligge »ganske særlige grunde« for en opholdstilladelse.

Der kan således ikke meddeles opholdstilladelse i medfør af f.eks. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til en udlænding, der ønsker ægtefællesammenføring, *alene* fordi kravene for en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1 – herunder tre-årskravet i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d – ikke er opfyldt.

Hvilke forhold, der kan anses for ganske særlige grunde, er nærmere fastlagt i administrativ praksis på grundlag af forarbejderne til loven.

Ganske særlige grunde kan være forhold hos den herboende eller hos ansøgeren som f.eks. sygdom, eller fælles børn, der efter et længerevarende ophold her i landet, har opnået en sådan tilknytning til Danmark, at det ikke vil være rimeligt, at henvise børnene til at udrejse til hjemlandet.

Ganske særlige grunde kan ligeledes foreligge, hvor en udlænding, der er gift inden indreisen i Danmark, har fået opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, som udsendeshindret, og hvor den pågældendes ægtefælle fortsat befinder sig i udlændingens hjemland, hvortil den udsendeshindrede ikke har mulighed for at tage tilbage og udøve familielivet.

Spm. nr. S 2682

Til indenrigsministeren (8/5 01) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke planer det forberedende udvalg til forslag om et klageorgan har for sit arbejde, samt hvornår udvalget planlægger at afslutte sit arbejde?«

Svar (16/5 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse blev vedtaget den 29. juni 2000. Direktivet indeholder en række rammebestemmelser om forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, ligesom der sikres et mindstemål af retsbeskyttelse inden for EU for personer, der udsættes for forskelsbehandling. Direktivet fastsætter mindstekrav, og medlemsstaterne har således mulighed for at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser.

Direktivet skal være gennemført senest tre år efter direktivets ikrafttræden.

På den baggrund har jeg som bekendt besluttet at nedsætte et udvalg, der skal have til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan direktivet mest hensigtsmæssigt gennemføres i dansk ret. Udvalget kan tillige drøfte, hvorvidt der i visse sammenhænge bør indføres gunstigere bestemmelser end fastsat i direktivet. Direktivets bestemmelse om etablering af et eller flere organer for fremme af ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse er således kun en blandt flere bestemmelser, som udvalget har til opgave at komme med forslag til gennemførelse af.

I henhold til kommissoriet for »Udvalget om implementeringen i dansk ret af direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (Ligebehandlingsudvalget)« af 9. april 2001 skal udvalget afslutte sit arbejde så vidt muligt senest den 1. august 2002, således at der kan fremsættes et lovforslag i folketingsssamlingen 2002-2003.

På baggrund af kommissoriet har jeg ved breve af 9. april 2001 anmodet en række relevante ministerier, NGO'ere og faglige organisationer om at afgive en indstilling om, hvem de ønsker udpeget som medlem af udvalget. Udvalget for-